

Ангелъ *Къничевъ*; е) Василъ *Левски* и ж) *Димитър Общий*, *)

При портретите въ чекмеджето се мждри лозинката въ нѣколко екземпляра, намѣрени въ книжата на *Ибришикова*.

Царските комисари чакаха виновника; прѣдъ конака кола се спрѣхъ; заптиятъ изъ колата чавѣкъ изнесохъ; въ залата желѣза издрънкахъ; *Али-чашъз* пердото високо вдигна, *Левски* при комисарите влѣзана и по поканата на *Саид* на място кресло сѣдна: съ соколовите си очи комисарите изгледа, съ дѣсната си рѣка *прангата* си оправи и на мяккото кресло добре се намѣсти. . .

Левски бѣ облѣченъ съ сълдатски шинель, главата и лѣвата му рѣка бѣхъ прѣвързани; той само съ едкото си ухо едвамъ дочуваше . . .

Саидъ пита, *Шакиръ* зашива, *Пенчовичъ* слуша.

— Името Ви?

— Василъ Ивановъ; още се казвамъ *Дяконъ Левски*.

— И още се казвате *Дервишъ огулу Асланъ* или *Кешашъ Първанъ* — прибави *Саидъ* паша.

Зашо иносите толкова имена? — попита пашата.

За разнообразие — каза усмихнато *Левски*.

Спорѣдъ книжата, намѣрени въ домоветъ на арестуваниите комити, и спорѣдъ разказите на *Общия* и други илизи, че вий сте единъ отъ главните членове на *Привременното правителство въ Бѣлградъ*?

*) *Бѣлѣшка*. Горѣзброените предмети сѫ намѣрени при внезанното прѣтъреванье домоветъ на съзаклятииците въ Орхание, Ведаре, Тетевенъ, Гложене, Плевенъ, Ловечъ, София, село Желява, село Правецъ и село Изворъ. Комисарите знаехъ историята на всѣки единъ отъ горните предмети, разказани тѣмъ отъ лицата, въ които били намѣрени. Василъ *Бошурановъ*, секретаръ на Изворския комитетъ, показалъ на Хаджи Иванчо Пенчовичъ, какъ се заключаватъ и отключаватъ писмата на комитета съ лозинката